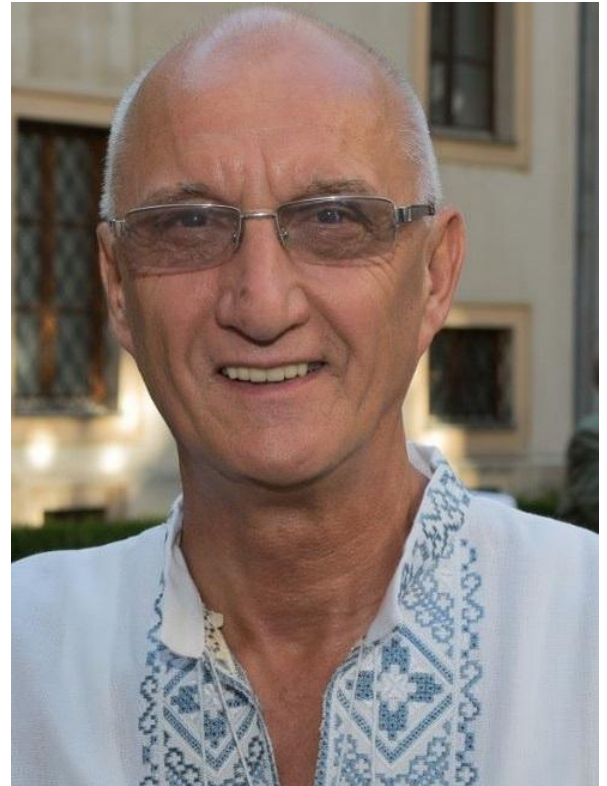

Banáš: Byť vlastencom je pre trubirohov takmer zločin...

„Ja som vlastenec. Aj preto nosím tradičný slovenský odev“: Spisovateľ a bývalý politik Jozef Banáš chodí v ostatnom čase na besedy a spoločenské udalosti v spišskej, detvianskej či zemplínskej halene. Avšak na jednej z besied sa ho mladá dáma opýtala, prečo má na sebe tradičný slovenský odev. Ľudia sa jej otázke zasmiali a samotný Banáš jej odpovedal protiotázkou, či jej nepripadá zvláštny jej odev. „Na krásnom hrudníku mala totiž tričko s nápisom „I love New York“,“ píše vo svojom komentári bývalý politik. Banáš ďalej konštatuje: „Nuž takto sme dopadli. Keď si oblečiem na Slovensku slovenský odev, som čudný. Keď si oblečiete odev cudzí, ste normálni... Takto dopadáme a takto dopadneme.“

A preto opätovne upozorňuje na snahy vykoreniť Slovákov, Čechov, Maďarov, Poliakov, Ukrajincov, Rusov, Chorvátov, Srbov, Bulharov, Rumunov. Svoje tvrdenie zdôvodňuje čoraz častejšie používanými pojmami, ktoré nahradili tie naše, slovenské. „Preto už **nemáme Dom detí**, ale Kidhouse, **nemáme Slovenskú krčmu**, ale Slovak Pub, **nemáme Snehulienky, Šípkové Ruženky, Zlatovlásky** či Jankov Hraškov, zato máme Mekkvínov, Mekgájverov a Barbíny. Preto nemáme roľníkov, ale farmárov, nemáme správy, ale hedlájny.“

„Príznačné je, že niektoré naše médiá už nemajú úroveň, ale iba level. Ak vás vytrhnú z koreňov zmeníte sa na vyschnutú, manipulovateľnú trstinu ochotnú za pár šestákov makať na ľudomilých cudzích vlastníkov vo vlastnej krajine. Budeme makať, konzumovať a plodiť nových makačov a nových konzumentov. To je jediná úloha, ktorú nám prisudzujú naši nenaši chlebobarcovia,“ dodáva.

Nie informovať, ale manipulovať

Bývalý politik zároveň vo svojom komentári upozorňuje na úlohu médií, ktorých zmyslom nie je informovať, hľadať pravdu či formovať kritický názor, ale manipulovať, a vymývať mozgy. „Neviem, nakoľko sú si tohto zneužívania najmä mladí novinári vedomí, ale s istotou viem, že tí „novinári“, ktorí sa na tomto podieľajú si raz budú tĺcť hlavy do stien svojich svedomí. Už sa to deje,“ vysvetľuje a svoje slová potvrdzuje konkrétnym príkladom zo svojho vlastného života. Pozval ma na pivo mladý novinár, ktorý o mne písal nezmysly, ospravedlnil sa a rozplakal sa. ‘Mám dve deti, z niečoho musím žiť. Ja som ten článok vlastne nepísal. Z toho, čo som napísal nechali len moje meno...’“. Vzhľadom na uvedené, možno teda s Banášom len súhlasiť, že to sme tu už kedysi počúvali, avšak vtedy nikto netvrdil, že je demokracia a sloboda prejavu. Existovala totiž oficiálna cenzúra „a každému novinárovi bolo jasné, pokiaľ môže ísť. I vďaka tomu je moja generácia vytrénovaná v hľadaní alternatívnych názorov,“ vysvetľuje. Banáš v súvislosti s cenzúrou tiež poukázal, že dnes možno hovoriť o neoficiálnej cenzúre. Každý redaktor podľa jeho slov vie, že do istých tém sa proste nesmie pustiť, isté informácie nesmie poskytnúť. Slobodný prejav – povedané slovami Viktora Orbána, je dnes v Európe zakázaný. „Videli ste v dajakom slovenskom či európskom médiu niektorý z Orbánových prejavov?“ pýta sa Banáš. „Úsmevné je, že majitelia pravdy sa potom čudujú, že im ľudia neveria a hľadajú alternatívne zdroje. Čas kedy si títo vedomí, či nevedomí trľovia budú tĺcť hlavy do stien sa blíži, pretože zákon hovorí jasne a neúprosne: Čo dáš – to sa ti vráti! Ten, kto zákon nepozná a preto ho nedodrížiava je úbožiak, ale ten, kto ho pozná a nedodrížiava je podliak. Som Slováč a nikdy zo mňa neurobia Maďara, Poliaka, Rusa, Američana či Nemca. Som Slováč, a preto mám Maďara, Poliaka, Rusa, Američana a Nemca v úcte a v láske ako svojich bratov.“

„Najprv Slovensko“

Spisovateľ v závere svojho komentára tiež poukazuje na víziu súčasného prezidenta Donalda Trumpa „America first“, ktorá je považovaná za samozrejmosť. V prípade Slovákov, je ale situácia iná. Ten kto ohlási a poukáže na „Najprv Slovensko“ je „považovaný za antisemitu, antiislamistu, homofóba, xenofóba, nacionalistu, ľudáka, fašistu, proste **byť vlastencom je pre zdegenerovaných odnárodných trubirohov takmer zločin.**“ „Na rozdiel od týchto

kaviarenských krikľúňov ja sa cudzieho skutočne nebojím, pretože po celý život s nimi komunikujem, diskutujem, rozumiem im. **(Na rozdiel od Trumpa či Merkelovej, ktorí sú schopní komunikovať len v ich materčine, dokážem komunikovať vo viacerých jazykoch, a aj preto som sebavedomý).** A naši poľutovaniahodní manipulátori nemajú hanbu tento svoj pohnojený názor ešte aj vytrubovať v mienkotvorných médiách,“ dodáva Banáš.

„Preto je najvyšší čas, aby aj zo Slovenska zaznel jasný a podporný hlas tomu, čo hovorí, žiaľ, v Európe plnej politických trasorítok, ako jediný, maďarský premiér Viktor Orbán. Stojí za to si jeho slová vypočuť. A dobre si ich uložiť do našich mozgov. Pokiaľ tam ešte máme miesto medzi hlušinou odpadu z našich propagandistických trúb,“ vyzýva v závere svojho komentára spisovateľ Jozef Banáš.

Zdroj: FB Jozef Banáš